

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Theoderico milite, cuius vincula meritis sanctae Mariae dirupta sunt,
cap. 29.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

virtus omnis in milite defecit & emarcuit, & femina se ab eius amplexibus excutiens, incorrupta evasit. Postea requisita a milite de causa virium sibi subtractarum, respondit illi: Non mea virtute, sed gloriosi nominis Dominae nostrae hoc actum est: quod cum audisset ille, territus est, nec amplius adulterij verbum ad illam facere praesumpsit. APOLLONIUS: Benedictum sit nomen Mariae. CAESARIUS: Quod vincula solvantur eius virtute, etiam per exemplum tibi ostenda.

CAPVT XXIX.

*Vincula
soluuntur.*

Eodem tempore, quo dominus Engelbertus Coloniensis Archiepiscopus aedificauit castrum in Furstinberg, contra nobilem virum Gerrardum de Brubach, iuuenis quidam miles de eius exercitu, Theodoricus nomine, facere sibi volens nomen, ante idem castrum captus est. Diu ibidem incarceratus, cum pecuniam pro sua solutione dare spondidisset, extractus de carcere, positus est in domo superiore, cui adita sunt vincula, & serui ad custodiam deputati: habebat enim circa pedes annulos ferreos, & circa brachium eiusdem generis manicam, quae annexa catena parieti cautè satis erat infixæ. Noctè quadam cum esset dormiens inter sex satellites, tam se quam reliquos captiuos custodientes, & dominam nostram nec non & alios sanctos solitè inuocasset, obdormiuit. Et ecce in somnis vidit se transpositum in monasteriū nostrum, de quo cum vellet egredi, sedens in equo more femineo, necessitate vinculorum, dixerunt ei duo ex monachis nostris, Monegundus scilicet & Henricus cognati eius secundum carnem: Nolite egredi, sed reuertimini, quia sancta Maria de Heisterbach liberabit vos, hoc etiam nomine vocatur domus nostra. Ad quod verbum ille euigilans, gauisus est, & de visione cogitans, vtrumnam esset vera an fantastica scire volens, mox vt digitos amouit, pedem vnum sine difficultate extraxit; simili facilitate manum a catena liberauit. Sæpius ista tentauerat, sed non profecerat: eumque ex motu vinculorum vnus seruorum euigilasset, territus miles, circulum reponere voluit, nec potuit.

potuit. Tunc primùm intelligēs, tale miraculum Dei genitricis meritis circa se gestū, seruo rursū obdormiente, leniter surrexit, & vincula adhuc seruans in vno pede, per lintheam per fenestram se dimisit & fugit. Quod dum seruus comperisset, clamore fugam eius prodidit, sed manus humana capere non potuit, quod virtus diuina protexit. Multi eum tubis & canibus insecuti sunt, & cū sapius in proximo sub frutetis latitaret, inuenire eum non potuerunt. Qui ad nos veniens, eosdem circulos pro gratiarum actione super altare beatæ Mariæ virginis obtulit, & qualiter eius meritis liberatus sit, nobis per ordinem recitauit. Acta sunt hæc anno gratiæ M. CC. XIX. APOLLONIVS: Quia eosdem circulos vidi, ampliùs eidem credam miraculo. CÆSARIVS: De hoc etiam quod timores pellit nomen Mariæ, rem, quam nuper audiui, tibi referam.

CAPVT XXX.

IN* Peloge villa diœcesis Treuerensis sacerdos quidam paræciam regit, vir secundū suam possibilitatem multæ hospitatis, atque laudandæ castitatis, adhuc enim corpore virgo est. Die quadam quendam ex Conuersis nostris hospitiū recipiens, ait ad illum: Ordinem vestrū plurimum diligo, quia multum boni mihi contigit per eum, Antiphonam illam gloriosam, scilicet, Salue regina misericordiæ, ab illo habeo, & quid mihi propter illam contigerit, ad ædificationem vobis enarrabo. Ad omnes horas meas illam dicere consueui: cū autem die quadam campū breuem trāsirem quandam visitare inclusam, iuxta ecclesiam solitariam habitantem, orta sunt tonitrua tā valida, vt ictus ictui succedens, vires ambulandi mihi adimeret: veniens tandem cum multo labore ad ecclesiam ipsam, intraui, & coram altari me prosternēs, pro ipsa tempestate Dominam nostram interpellauit: & ecce, matrona virginei vultus magnique decoris de altari ad me veniens, cū admirarer, quænam esset, illa prior me allocuta est, dicens: Quia Antiphonam, Salue regina misericordiæ, libenter ac frequenter de-

*Maria
nomen
timores
pellit.
* aliàs
Poilche.*